

Verlag van de Landdag Grenzeloos, Den Helder , 30 oktober 2008

In alle vroegte stonden op het station onze Queen, Lady line en mijn persoontje klaar om onze jarige Princess op te wachten en te feliciteren. We hadden afgesproken om ieder een kunstbloem voor haar mee te brengen, dat zou een fleurig boeketje voor de dag worden. Het tijdstip van vertrek naderde, maar wie er ook kwam, geen princess Pearl met haar gevolg (Madame Seraphine en de Gravin de Cunera). Een paniek telefoontje gaf duidelijkheid, ze stonden in de file! Van bovenaf werd geregeld dat de trein vertraging had, er werd alvast een kaartje gekocht, en buiten adem arriveerde de jarige en de andere amechtige dames. Er bleef zelfs een minuut over om te feliciteren, de Queen spelde nog snel een verjaardags rozet op (van de paardesport ha ha) en de bloemen werden gegeven. Bloemen? O jee, het gevolg had ze in de haast in de auto laten liggen. Toen snel de trein in. Het was ochtend spits, dus zoeken naar een plaats, wat inhield dat we in onze kleurrijke verschijning en al kwekkende de halve trein wakker maakten. En ja hoor, er bleek al een hele groep Red Hat dames in de trein aanwezig te zijn. We hoorden de liederen en zagen de verschrikte gezichten van mede reizigers. Maar het was knoepie gezellig en de stemming zat er meteen in. In Utrecht voegden Lady R.T. en de Countess of Serendip zich bij ons gezelschap, evenals een horde andere rode hoeden uit de omgeving van Utrecht. We leerden weer heel wat nieuwe Rode Hoeden kennen en dat is altijd goed voor het netwerken nietwaar. Op ieder station voegden zich weer meer Rode Hoeden toe. Het werd me een drukte. In Alkmaar voegde ook de Rozenkoningin zich bij ons gezelschap en alle Queens kregen persoonlijk een enveloppe met daarin voor iedereen o.a.vrij kaartjes voor een activiteit en de terugreis. Had tante Spoor toch maar mooi geregeld! En zo arriveerde de Eerste Europese Trainhoot in Den Helder. De trein stopte en een hele golf rood en paars vloeide over het perron. Een pracht gezicht, en een herrie!! Alleen misten we onze hof fotografe. Die had zich uit kunnen leven. Ons clubje heeft evengoed getracht alles zo goed mogelijk op foto vast te leggen. In optocht ging het gezelschap, vooraf gegaan door een draaiorgel, naar het feestgebouw de Kathedraal, en wij zaten lekker in de versierde Jutters Express en reden in een sukkel drafje gezellig achter de meute aan. We namen het er even van, moesten nog een hele dag op onze benen staan.

Het ontvangst was aangekleed met koffie en een Rhazzer (?)petit four, en een aardige burgemeester zag in zijn speeche het belang van onze komst in. De spekers-lady barstte van de zenuwen maar deed het welkoms woord heel goed.. de vlekken trokken weg. De dag bestond uit een heel programma met o.a Den Helders dames gezang, bonte Rainbow dames die prachtig en volborstig buitenlandse meezing liedjes zongen, deden wij ook aan mee natuurlijk. Een Mexicaanse zangeres had een rode sombrero opgezet en begon zo schel te ai- ai- ai en, dat wij half doof bijna van onze stoelen schoten. Haar liederen ging over ellende en samen met het volume was het iets te veel voor ons. We kozen de Rood-Paarse markt. Lady Pearl en onze Queen hadden deze al ontdekt voor het welkomswoord gesproken was. Dus wij waren ook heel nieuwsgierig. Mooie spullen waren te koop en menige dame sloeg dan ook aardig in. Dat blijft toch altijd leuk nietwaar. Behalve onze Lady Line, die zat met een wit bekkie en een doosje Paracetamol de dag uit. Griep! Het kon niet slechter, en dan zat ze helemaal in dat koude tochtgat Den Helder. Zielig, maar ze hield zich kranig, een echte Rhine Town Rose!. Gelukkig vond ze in de loop van de middag een heerlijke rugmassage en daar knapte ze een beetje van op. Nou ja, zij heeft het meest van het programma mee gekregen. Voor de andere Roses waren de stalletjes erg aantrekkelijk. Gelukkig hebben we toch nog van harte over de mooie Klapperboom en andere Indische liedjes gezongen, wisten de Countesse en de Gravin de kuitjes te smeren voor onvervalste Salsa les. Bleek dat onze Madame hierin gespecialiseerd was en iedereen van de vloer danste (nou ja, een beetje) en de rest vond het (achter de wijn)een pracht gezicht. In Den Helder nemen ze overal te tijd voor, dus alles liep aardig uit. Voor ons stond nog een boottocht door de haven op het programma. De Vice kreeg iedereen met moeite op tijd in het treintje, en toen gingen we de verkeerde kant op. Het zal ons toch niet weer gebeuren..ja hoor, naar de onderzeeër en dat wilden we niet. Onder veel gelach toch nog op tijd de laatste boottocht gehaald. Het tocht-je stelde niet zo veel voor maar we waren opgefrist. Den Helder is ook met goed weer koud. Onze Queen was er totaal niet op gekleed, weer veel te luchtig en we vreesden een zware verkoudheid of klaplong. Gelukkig leende een stand-houdster een Heugaveld-tapijtje uit en daaronder overleefde onze Queen de boottocht. De maaltijden waren prima verzorgd, de optredens duurden soms wat lang,

maar ieder feest moet je toch zelf maken en dat konden we! Het was een geslaagde Landdag. Het stokje werd officieel overgedragen aan de Arnhemse Luitjes. De volgende Landdag is op 25 april 2009. ALVAST NOTEREN! Na nog een prijsje uitgezocht te hebben lieten we ons door het treintje naar het station brengen. Vermoeid en met een stuk minder praatjes reisden we naar Ede Wageningen.

Onze jarige Princess had enorm genoten van haar verjaardag. Had nog nooit zoveel visite gehad! In de trein hadden we nog een kleine verrassing voor onze Countesse of Serendip. Die was een dag later jarig, dus kreeg ze ook een plastic Roses-toefje en hebben we alvast voor haar gezongen.

En dit was het slot van een leuke Landdag.

Lady Mechtild, vice Queen